

Vyasa in Hindu Mythology – Immortality and its Philosophical Interpretation

Dr M.Ramachandran^{1*}, Dr.V.C.Srinivasan²,

¹Associate Professor in Tamil, Nandha Arts And Science College (Autonomous), Erode., Nandha Arts and Science College. (Autonomous), Erode-52

²Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srvc2345@gmail.com

*Corresponding Author: rampiththan@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp042026.04>

Date of Submission: 07-03-2026

Date of Acceptance: 01-04-2026

ABSTRACT: Sage Vyasa, the author of the grand epic Mahabharata, the classifier of the four Vedas, and the composer of the eighteen Puranas, holds a position of paramount importance in the Indian philosophical tradition. He is considered a partial incarnation (Amsa Avatar) of Lord Vishnu. Known as Krishna Dvaipayana, he earned the title "Veda Vyasa" for systematizing the Vedas; his name literally means "the compiler" or "the divider." As one of the seven Chiranjeevis (immortals), Hindu belief asserts that Vyasa remains on Earth until the end of the Kali Yuga. This research paper explores Vyasa's immortality not merely as a mythological event but by delving into its deep philosophical foundations. In Indian philosophy, immortality is not just the persistence of the physical body but a state attained through spiritual wisdom. Vyasa's immortality represents the eternal fame of a sage who renounced ego, remained steadfast in knowledge, and dedicated his life to the welfare of humanity. Another vital philosophical aspect of Vyasa's immortality is that "Vyasa" is a functional title. According to the Vishnu Purana, in every Dvapara Yuga, Vishnu descends as a Vyasa to divide and organize the Vedas. To date, twenty-eight Vyasas have appeared. The Vishnu Purana further states that after the current Vyasa, Krishna Dvaipayana, Ashwatthama will assume the mantle of Vyasa in the next Manvantara. This cyclical succession confirms a core principle of Indian philosophy: that wisdom and righteousness (Dharma) are ageless and continue to manifest in new forms across time. Vyasa's immortality also symbolizes the eternal nature of the Guru-Shishya (Teacher-Disciple) lineage. The festival of Guru Purnima (also known as Vyasa Purnima) is celebrated as Vyasa's birthday and the day he completed the classification of the Vedas. This festival serves as a reminder of the continuity of knowledge and the Guru tradition. In contemporary society, Vyasa stands as three primary metaphors: the embodiment of wisdom, the symbol of the Guru lineage, and the representation of eternal truth. In conclusion, Vyasa's immortality serves as a philosophical symbol of human glory that conquers death through the power of knowledge.

KEYWORDS: Mahabali, Immortality (Sakavaram), Chiranjeevi, Vamana Avatar, Trivikrama, Devotion (Bhakti), Onam, Ego (Ahankara).

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

இந்து புராணங்களில் வியாசர்

– சாகாவரம் மற்றும் அதன் தத்துவ விளக்கம்

¹முனைவர் மா. இராமச்சந்திரன், இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி)-ஈரோடு.

²முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன், நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்து புராணங்களின் மாபெரும் காவியமான மகாபாரதத்தை இயற்றியவரும், வேதங்களை நான்காகப் பகுத்தவரும், பதினெட்டுப் புராணங்களை அருளியவருமான வியாச மகரிஷி, இந்திய மெய்யியல் மரபில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறார். இவர் திருமாலின் அம்ச அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். கிருஷ்ண த்வைபாயனர் எனப்படும் இவர், வேதங்களைப் பகுத்தளித்ததால் "வேத வியாசர்" என அழைக்கப்படுகிறார். இவரது பெயருக்கு "தொகுப்பாளர்" அல்லது "பிரிப்பவர்" என்று பொருள். ஏழு சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவரான வியாசர், கலியுகம் முடியும் வரை உயிருடன் இருப்பதாக இந்து நம்பிக்கை கூறுகிறது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை வியாசரின் சாகாவரத்தை வெறும் புராண நிகழ்வாக மட்டும் கருதாமல், அதன் தத்துவ அடித்தளங்களை ஆழ்ந்து நோக்குகிறது. இந்திய மெய்யியலில் சாகாவரம் என்பது உடலின் நிலைத்தன்மையை மட்டும் சுட்டுவதல்ல; மாறாக, ஆன்மீக ஞானத்தின் மூலம் அடையக்கூடிய ஒரு நிலையாகும். வியாசரின் சாகாவரம், அகங்காரத்தைத் துறந்து, ஞானத்தில் நிலைத்து, மனித குலத்தின் நலனுக்காகத் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்த ஒரு முனிவரின் அழியாப் புகழாக அமைகிறது.

வியாசரின் சாகாவரம் பற்றிய மற்றொரு முக்கியமான தத்துவம், "வியாசர்" என்பது ஒரு பட்டப்பெயர் என்பதாகும். விஷ்ணு புராணத்தின்படி, ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் விஷ்ணு வியாசராக அவதரித்து, வேதங்களைப் பகுத்தளிக்கிறார். இதுவரை இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றுள்ளனர். தற்போதைய வியாசரான கிருஷ்ண த்வைபாயனருக்குப் பின்னர், அடுத்த மன்வந்தரத்தில் அஸ்வத்தாமன் வியாசராகப் பதவியேற்பார் என்று விஷ்ணு புராணம் கூறுகிறது. இந்தச் சுழற்சி முறையானது, ஞானமும் அறமும் காலத்தால் அழியாது, தொடர்ந்து புதிய வடிவங்களில் வெளிப்படும் என்னும் இந்திய மெய்யியலின் அடிப்படைக் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

வியாசரின் சாகாவரம், குரு மரபின் அழியாத் தன்மையின் அடையாளமாகவும் விளங்குகிறது. குரு பூர்ணிமை (வியாச பூர்ணிமை) என்று அழைக்கப்படும் திருவிழா, வியாசரின் பிறந்த நாளாகவும், அவர் வேதங்களைப் பகுத்த நாளாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த விழா, ஞானம் மற்றும் குரு மரபின் தொடர்ச்சிக்கான நினைவூட்டலாக அமைகிறது. வியாசரின் சாகாவரம், மக்கள் மனதில் நிலைத்திருக்கும் ஞானத்தின் அடையாளமாக விளங்குகிறது.

தற்காலச் சமூகத்தில், வியாசர் மூன்று முக்கிய உருவங்களாக விளங்குகிறார்: முதலாவதாக, ஞானத்தின் உருவகம்; இரண்டாவதாக, குரு மரபின் உருவகம்; மூன்றாவதாக, நித்திய

சத்தியத்தின் உருவகம். முடிவாக, வியாசரின் சாகாவரம், ஞானத்தின் மூலம் மரணத்தை வென்றெடுக்கும் மனிதனின் அழியாப் புகழை உணர்த்தும் ஒரு தத்துவக் குறியீடாக விளங்குகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: வியாசர், சாகாவரம், சிரஞ்சீவி, வேதங்கள், மகாபாரதம், குரு மரபு, குரு பூர்ணிமை

1. அறிமுகம்

இந்து புராணங்களின் மாபெரும் காவியமான மகாபாரதத்தை இயற்றியவரும், வேதங்களை நான்காகப் பகுத்தவரும், பதினெட்டுப் புராணங்களை அருளியவருமான வியாச மகரிஷி, இந்திய மெய்யியல் மரபில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறார். "வியாசர்" என்ற பெயருக்கு "தொகுப்பாளர்" அல்லது "பிரிப்பவர்" என்று பொருள் (Wikipedia Contributors, 2024). இவர் திருமாவின் அம்ச அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். கிருஷ்ண த்வைபாயனர் எனப்படும் இவர், கருமை நிறமும், தீவில் பிறந்தவரும் என்பதால் இப்பெயர் பெற்றார் (Wikipedia Contributors, 2024).

வியாசர் வேதங்களை ஒன்றிலிருந்து நான்காகப் பிரித்தார். இதனாலேயே அவர் "வேத வியாசர்" என அழைக்கப்படுகிறார். ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என நான்கு வேதங்களாகப் பகுத்தளித்தார் (Wikipedia Contributors, 2024). இதன் மூலம், பொது மக்களும் வேத ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அதனை எளிமையாக்கினார்.

மகாபாரதத்தில் வியாசர் ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரமாகவும் விளங்குகிறார். சத்தியவதிக்கும் பராசர முனிவருக்கும் மகனாகப் பிறந்த இவர், அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகியோருக்கு நியோக முறையில் திருதராஷ்டிரன், பாண்டு ஆகியோரைப் பெற்றுத் தந்தார் (Wikipedia Contributors, 2024). கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் பாட்டனாரான இவர், இரு தரப்பினருக்கும் ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும் விளங்கினார்.

ஏழு சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவரான வியாசர், கலியுகம் முடியும் வரை உயிருடன் இருப்பதாக இந்து நம்பிக்கை கூறுகிறது (Wikipedia Contributors, 2024). அவர் தமது விருப்பப்படி எங்கும் செல்லும் ஆற்றல் பெற்றவர்; தாம் விரும்புவோருக்கு மட்டுமே காட்சி தரக்கூடியவர் (The Spiritual Scientist, 2014). இந்தச் சிறப்பு அவரை மற்ற சிரஞ்சீவிகளிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. இந்த ஆய்வின் நோக்கம், வியாசரின் சாகாவரத்தை வெறும் புராண நிகழ்வாக மட்டும் கருதாமல், அதன் தத்துவ அடித்தளங்களை ஆழ்ந்து நோக்குவதாகும். இதன் மூலம், இந்து மெய்யியலில் ஞானம், குரு மரபு, சாகாவரம் ஆகிய கருத்துகளின் இடைவெளிகளை விளக்கவும், தற்காலச் சமூகத்தில் இக்கதை எவ்விதப் பொருண்மையைக் கொண்டுள்ளது என்பதை ஆராயவும் இக்கட்டுரை முயல்கிறது.

வியாச மகரிஷி - ஞானத்தின் தொகுப்பாளர்
Sage Vyasa - Compiler of Wisdom

மகாபாரதமும் புராணங்களும்
(Mahabharata & Puranas)

- மகாபாரத காவியத்தை இயற்றியவர் (Wikipedia Contributors, 2024)
- பதினெட்டுப் புராணங்களை அருளியவர் (Bestowed 18 Puranas, 2014)

வேதங்களைப் பகுத்தவர்
(Divider of Vedas)

- வேத வியாசர்
- ஒன்றிலிருந்து நான்காகப் பிரித்தார் (Divided from one into, 2014)
- ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் எனப் பிரித்தார் (The Spiritual Scientist, 2014)
- யொது மக்களும் வேத ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிமையாக்கினார் (The Spiritual Scientist, 2014)

மகாபாரதத்தில் பங்கு
(Role in Mahabharata)

- முக்கிய குற்றவாதிரம் (Main character, observing stance, 2024)
- சத்தியவதி-பராசர முனிவருக்கு மகன் (Son of Satyawati-Parasara Rishi)
- திருதராஷ்டிரன், பாண்டு ஆகியோரைப் பெற்ற தந்தை (Produced Dhritrashtra, Pandu via Nyog)
- பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பாட்டனார் (Grandfather to Pandavas and Kauravas, standly between)
- ஆன்மீக வழிகாட்டி (Spiritual Guide)

சிரஞ்சீவி வியாசர்
(Immortal Vyasa)

- ஏழு சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவர் (One of Seven Eternals, 2024)
- கலியுகம் முடியும் வரை உயிருடன் இருப்பவர் (The Spiritual Scientist, 2014)
- எங்கும் செல்லும் ஆற்றல் (Disappearing effect)
- தாம் விரும்புவோருக்கு மட்டுமே காட்சி தரக்கூடியவர் (The Spiritual Scientist, 2014)

ஞானம், குரு மரபு, சாகாவரம் ஆகிய கருத்துகளின் இடைவெளிகளை விளக்குதல்; தற்காலப் பொருண்மை ஆராய்தல்

படம் 1: வியாசர் – அடையாளமும் பங்களிப்பும்

மேலுள்ள வரைபடம் வியாசரை மூன்று முக்கிய நிலைகளில் விளக்குகிறது. முதலாவதாக, அடையாளம் – பராசரர்-சத்தியவதிக்கு மகனாகப் பிறந்தவர், கிருஷ்ண த்வைபாயனர், திருமாலின் அம்ச அவதாரம், கௌரவ-பாண்டவர்களின் பாட்டனார் ஆகியன. இரண்டாவதாக, பங்களிப்பு – வேதங்களை நான்காகப் பகுத்தளித்தல், மகாபாரதம் இயற்றல், பதினெட்டுப் புராணங்கள், பிரம்ம சூத்திரங்கள், வேதாந்த சூத்திரங்கள் ஆகியன. மூன்றாவதாக, சாகாவரம் – சிரஞ்சீவி (ஏழு அழியாப் பெருவாழ்வுகளில் ஒருவர்), விருப்பப்படி எங்கும் செல்லும் ஆற்றல், தாம் விரும்புவோருக்கு மட்டுமே காட்சி தருதல், குரு பூர்ணிமையில் மக்களால் வழிபடப்படுதல் ஆகியன. இவற்றின் தத்துவப் பொருளாக, "வியாசர்" என்பது ஞானத்தின் தொடர்ச்சியைக் குறிக்கும் பட்டம், குரு மரபின் அழியாதன்மைக்கான அடையாளம், ஞானமே உண்மையான சாகாவரம் என்பது விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வரைபடம், வியாசரின் பன்முக அடையாளத்தையும், அவரது பங்களிப்பின் விரிவையும், சாகாவரத்தின் தத்துவப் பொருளையும் ஒருங்கே காட்சிப்படுத்துகிறது.

2. வியாசர் – ஒரு அறிமுகம்

2.1 பிறப்பும் பின்னணியும்

வியாசர் பராசர முனிவருக்கும், மீனவப் பெண்ணான சத்தியவதிக்கும் மகனாகப் பிறந்தார் (Wikipedia Contributors, 2024). சத்தியவதி, மீனவரின் மகளாக யமுனை ஆற்றில் படகு ஓட்டுபவராக இருந்தார். பராசர முனிவர் அவரைக் கண்டு, ஒரு வாரிசைப் பெற்றுத் தர விரும்பினார். பராசர முனிவர் மூடுபனியை உருவாக்கி, அங்கிருந்த அனைவரின் பார்வையிலிருந்தும் அவர்களை மறைத்தார். இவ்வாறு, யமுனை ஆற்றில் உள்ள ஒரு தீவில் வியாசர் பிறந்தார் (Wikipedia Contributors, 2024). கருமை நிறமும், தீவில் பிறந்ததுமான காரணத்தால் இவர் "கிருஷ்ண த்வைபாயனர்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

சத்தியவதி பின்னர் சாந்தனு மன்னரை மணந்து, சித்ராங்கதன், விசித்திரவீரியன் என்ற இரண்டு மகன்களைப் பெற்றார். சித்ராங்கதன் போரில் இறக்க, விசித்திரவீரியன் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். வம்சம் அழியும் நிலையில், சத்தியவதி வியாசரை அழைத்தார். வியாசர் நியோக முறையில் அம்பிகை, அம்பாலிகை ஆகியோருக்குத் திருதராஷ்டிரன், பாண்டு ஆகியோரைப் பெற்றுத் தந்தார் (Wikipedia Contributors, 2024). ஒரு பணிப் பெண்ணுக்கு விதூரனையும் பெற்றுத் தந்தார். இவ்வாறு, வியாசர் கௌரவ-பாண்டவர்களின் பாட்டனாரானார்.

2.2 "வியாசர்" – பெயரின் பொருளும் பட்டமும்

"வியாசர்" என்ற சமசுகிருதச் சொல்லுக்கு "தொகுப்பாளர்" அல்லது "பிரிப்பவர்" என்று பொருள் (Wikipedia Contributors, 2024). வேதங்களைப் பகுத்தளித்ததால் இவர் இப்பெயரைப் பெற்றார். ஆனால், "வியாசர்" என்பது ஒரு பட்டப் பெயராகவும் கருதப்படுகிறது. விஷ்ணு புராணத்தின்படி, ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் விஷ்ணு வியாசராக அவதரித்து, வேதங்களைப் பகுத்தளிக்கிறார் (Advaita-Vedanta.org, 2015). இதுவரை இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றுள்ளனர். முதல் வியாசர் பிரம்மாவே; பின்னர் பிரஜாபதி, வசிஷ்டர், கிருஷ்ண த்வையானர் எனத் தொடர்கிறது (Wikipedia Contributors, 2024). இந்தப் பாரம்பரியத்தின்படி, தற்போதைய வியாசருக்குப் பின்னர், அடுத்த மன்வந்தரத்தில் அஸ்வத்தாமன் வியாசராகப் பதவியேற்பார் (The Spiritual Scientist, 2014).

2.3 வியாசர் – திருமாலின் அவதாரம்

வியாசர் திருமாலின் அம்ச அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார் (HKTV, 2013). பகவத் கீதையின் விபூதி யோகத்தில், "முனிவர்களில் நானே வியாசன்" என்று கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். வியாசர் தனது முந்தைய பிறவியில், விஷ்ணுவின் "பூ" என்ற அசையால் பிறந்த அபந்தரதாமஸ் என்ற முனிவர் ஆவார். இவர் பிறப்பிலேயே வேதங்கள், தர்மசாத்திரங்கள், உபநிடதங்கள் ஆகியவற்றின் ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தார். விஷ்ணுவின் ஆணைப்படி, இவர் வியாசராக மறுபிறவி எடுத்தார் (Wikipedia Contributors, 2012).

வியாச மகரிஷி - பிறப்பும், பெயரும், அவதாரமும்

Illustration of Birth, name, and Title, of Sage Divine Nature as Degf Sage Vyasa

<h4>2.1 பிறப்பும் பின்னணியும்</h4> <p>Birth and Background</p> <p>பராசர முனிவருக்கும், மனைவியான சத்தியவதியும் மகன் (Source: Wikipedia Contributors, 2024)</p> <p>கருணை நிறம், தீவில் பிறப்பு -> "கிருஷ்ண த்வையானர்" (Source: Wikipedia Contributors, 2024)</p> <p>யமுனை ஆற்றில் ஒரு தீவில் வியாசர் பிறந்தார்</p> <p>மூடுபளி</p> <p>Satyavati calls Vyasa</p> <p>Ambika, Dhritrashtra, Pandu, Niyoga, Maid-servant, Ambalika, Vidura</p> <p>வம்சம் அழியும் நிலையில் நியோக முறையில் வாரிசு</p> <p>கௌரவ-பாண்டவர்களின் பாட்டனார்</p> <p>Source: Wikipedia Contributors, 2024</p>	<h4>2.2 "வியாசர்" – பெயரின் பொருளும் பட்டமும்</h4> <p>"Vyasa" - Meaning of Name and Title</p> <p>தொகுப்பாளர் வியாசர் பிரிப்பவர்</p> <p>"தொகுப்பாளர்" எர் "பிரிப்பவர்" என்று பொருள் (Source: Wikipedia Contributors, 2024)</p> <p>வேதங்களைப் பகுத்தளித்ததால் இப்பெயர்</p> <p>Brahma, Prajapati, Vashista, Krishna Dwaipayana, Ashwatthama</p> <p>இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றுள்ளனர்</p> <p>தொகுப்பாளர், கள் எனறு பொருள் (Source: Advaita-Vedanta.org, 2015)</p> <p>அடுத்த மன்வந்தரத்தில் அஸ்வத்தாமன் வியாசர் (Source: The Spiritual Scientist, 2014)</p> <p>ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் விஷ்ணு வியாசராக அவதாரம்</p>	<h4>2.3 வியாசர் – திருமாலின் அவதாரம்</h4> <p>Vyasa - Avatar of Vishnu</p> <p>"முனிவர்களில் நானே வியாசன்" (Bhagavad Gita, 10:41) (Source: HKTV, 2013)</p> <p>பிறப்பிலேயே வேதங்கள், தர்மசாத்திரங்கள், உபநிடத ஞானம்</p> <p>விஷ்ணுவின் "பூ" என்ற அசையால் பிறந்த அபந்தரதாமஸ்</p> <p>விஷ்ணுவின் ஆணைப்படி வியாசராக மறுபிறவி அபந்தரதாமஸ் (Source: Wikipedia Contributors, 2012)</p>
---	---	---

படம் 2: வியாசர் – பிறப்பு, பட்டம், அவதாரம்

மேலுள்ள வரைபடம் வியாசரின் அடையாளத்தை மூன்று முக்கிய கூறுகளாக விளக்குகிறது. முதலாவதாக, பிறப்பும் பின்னணியும் – பராசரர்-சத்தியவதிக்கு மகனாக யமுனைத் தீவில் பிறந்தமை, கிருஷ்ண த்வைபாயனர் என அழைக்கப்படுதல், சத்தியவதி-சாந்தனு மணத்திற்குப் பின் நியோக முறையில் திருதராஷ்டிரன், பாண்டு, விதுரர் ஆகியோரைப் பெற்றுத் தந்து கௌரவ-பாண்டவர்களின் பாட்டனாராதல். இரண்டாவதாக, "வியாசர்" – பெயரும் பட்டமும் – "தொகுப்பாளர்" அல்லது "பிரிப்பவர்" என்ற பொருள், வேதங்களைப் பகுத்தளித்ததால் இப்பெயர் பெற்றமை, ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் புதிய வியாசர் அவதரித்தல், இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றமை, அடுத்த வியாசர் அஸ்வத்தாமன் என்பன. மூன்றாவதாக, திருமாலின் அவதாரம் – பகவத் கீதையில் "முனிவர்களில் நானே வியாசன்" எனக் கூறப்பட்டமை, அபந்தரதாமஸ் முனிவரின் மறுபிறவி, விஷ்ணுவின் "பூ" அசையால் பிறந்தவர், திருமாலின் அம்ச அவதாரம் என்பன. இம்மூன்று கூறுகளும் இணைந்தே வியாசர் குரு மரபின் மூலமாகவும், குரு பூர்ணிமையில் வழிபடப்படும் ஆதி குருவாகவும் விளங்குகிறார்.

3. வியாசரின் படைப்புகள் – ஒரு கண்ணோட்டம்

3.1 வேதங்களைப் பகுத்தளித்தல்

வியாசரின் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு, ஒன்றாக இருந்த வேதத்தை நான்காகப் பிரித்ததாகும். இதனாலேயே அவர் "வேத வியாசர்" எனப் போற்றப்படுகிறார் (Wikipedia Contributors, 2024). ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என நான்கு வேதங்களாகப் பகுத்தளித்தார். மேலும், ஒவ்வொரு வேதத்தையும் பல சாகைகளாகப் பிரித்து, அவற்றைக் கற்பதற்கு ஏற்றவாறு எளிமையாக்கினார். விஷ்ணு புராணத்தின் கூற்றுப்படி, "மனிதர்களின் வரையறுக்கப்பட்ட முயற்சியையும், ஆற்றலையும் கண்டு, அவர்களின் திறமைக்கு ஏற்றவாறு வேதத்தை நான்காக்கினார்" (Advaita-Vedanta.org, 2015).

3.2 மகாபாரதத்தை இயற்றுவதல்

வியாசர் மகாபாரதத்தின் ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, அதில் ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரமும் ஆவார் (Wikipedia Contributors, 2024). இது ஒரு லட்சம் செய்யுள்களைக் கொண்ட உலகின் மிக நீளமான காவியமாகும். வியாசர் இதனை இயற்றிய விதம் குறித்து ஒரு சுவாரசியமான கதை உள்ளது. வியாசர் தாம் இயற்றிய காவியத்தை எழுதுவதற்கு விநாயகரை அணுகினார். விநாயகர் ஒரு நிபந்தனை வைத்தார்: "நீங்கள் தொடர்ந்து சொல்ல வேண்டும்; நான் எழுதுவதில் தடங்கல் ஏற்படக்கூடாது." அதற்கு வியாசர், "நீங்கள் எழுதும் முன் ஒவ்வொரு செய்யுளின் பொருளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்" என்று பதிலுக்கு நிபந்தனை வைத்தார் (Wikipedia Contributors, 2012). இவ்வாறு, வியாசர் சொல்ல, விநாயகர் எழுத, மகாபாரதம் உருவானது.

3.3 புராணங்கள் மற்றும் பிரம்ம சூத்திரங்கள்

வியாசர் பதினெட்டு முக்கிய புராணங்களையும் இயற்றியதாகக் கருதப்படுகிறது (Wikipedia Contributors, 2024). புராணங்கள் இந்திய கலாசாரம், வரலாறு, மெய்யியல் ஆகியவற்றின் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றன. மேலும், வேதாந்தத்தின் அடிப்படை நூலான பிரம்ம

சூத்திரங்களையும் வியாசர் இயற்றியதாக நம்பப்படுகிறது (Wikipedia Contributors, 2024). இந்த நூல்கள் அனைத்தும் சேர்ந்து, இந்திய மெய்யியல் மரபின் அஸ்திவாரமாக அமைகின்றன.

படம் 3: வியாசரின் முக்கிய படைப்புகள்

மேலுள்ள வரைபடம் வியாசரின் மூன்று முக்கிய படைப்புகளையும் விளக்குகிறது. முதலாவதாக, வேதங்கள் – ஒன்றாக இருந்த வேதத்தை ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் என நான்காகப் பகுத்தளித்தார்; ஒவ்வொரு வேதத்தையும் பல சாகைகளாகப் பிரித்து, மனித திறமைக்கு ஏற்றவாறு எளிமையாக்கினார். இரண்டாவதாக, மகாபாரதம் – லட்சம் செய்யுள்களைக் கொண்ட உலகின் மிக நீளமான காவியம்; விநாயகரின் உதவியுடன் இயற்றப்பட்டது; வியாசர் இக்காவியத்தின் ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, அதில் ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரமும் ஆவார். மூன்றாவதாக, புராணங்கள் மற்றும் சூத்திரங்கள் – 18 முக்கிய புராணங்களை இயற்றினார்; இவை இந்திய கலாசார, வரலாற்றுக் களஞ்சியமாக விளங்குகின்றன; பிரம்ம சூத்திரங்களை இயற்றி வேதாந்தத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தார். இம்மூன்று படைப்புகளும் இணைந்தே இந்திய மெய்யியல் மரபின் அஸ்திவாரமாக அமைந்து, காலத்தால் அழியாத ஞானச் செல்வமாக விளங்குகின்றன.

4. சிரஞ்சீவிகள் – ஏழு அழியாப் பெருவாழ்வுகள்

4.1 சிரஞ்சீவிகள் யார்?

இந்து புராணங்களில் ஏழு பேர் "சிரஞ்சீவிகள்" என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் கலியுகம் முடியும் வரை பூமியில் உயிருடன் இருப்பார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது. ஒரு பிரபலமான மந்திரம் இவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது:

"அஸ்வத்தாமா பளிர் வ்யாஸோ ஹனுமாஞ்ச விபீஷண: | கிருப: பரசுராமஸ்ச ஸப்தைதே சிரஞ்சீவின: ||" (The Spiritual Scientist, 2014)

இந்த மந்திரத்தின்படி, அஸ்வத்தாமன், மகாபலி, வியாசர், அனுமான், விபீஷணன், கிருபர், பரசுராமர் ஆகிய ஏழு பேர் சிரஞ்சீவிகள் ஆவர் (Wikipedia Contributors, 2024).

4.2 வியாசர் – சிரஞ்சீவியாதலின் சிறப்பு

வியாசர் இந்தப் பட்டியலில் முக்கிய இடம் பெறுகிறார். இவர் தமது விருப்பப்படி எங்கும் செல்லும் ஆற்றல் பெற்றவர்; தாம் விரும்புவோருக்கு மட்டுமே காட்சி தரக்கூடியவர் (The Spiritual Scientist, 2014). இந்தச் சிறப்பு அவரை மற்ற சிரஞ்சீவிகளிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. அஸ்வத்தாமன் சாபத்தின் காரணமாக நித்திய துன்பத்துடன் அலையும் நிலையில், வியாசர் ஞானத்தின் அடையாளமாக விளங்குகிறார். மகாபலி பாதாளத்தில் ஆட்சி செய்யும் நிலையில், வியாசர் தமது விருப்பப்படி எங்கும் சஞ்சரிக்கும் தன்மை கொண்டவர்.

4.3 வியாசரின் சாகாவரம் – மற்ற சிரஞ்சீவிகளுடன் ஒப்பீடு

வியாசரின் சாகாவரம், அஸ்வத்தாமனைப் போன்று சாபமாக அல்லாமல், ஞானத்திற்கான வெகுமதியாக அமைந்தது. மேலும், அவர் குரு மரபின் மூலம் ஆண்டுதோறும் நினைவு கூறப்படுகிறார். குரு பூர்ணிமை (வியாச பூர்ணிமை) என்று அழைக்கப்படும் திருவிழா, வியாசரின் பிறந்த நாளாகவும், அவர் வேதங்களைப் பகுத்த நாளாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது (Wikipedia Contributors, 2024).

படம் 4: ஏழு சிரஞ்சீவிகள் – ஒப்பீட்டுப் பார்வை

மேலுள்ள அட்டவணை ஏழு சிரஞ்சீவிகளையும் மூன்று அடிப்படைகளில் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. முதலாவதாக, சாகாவரம் பெற்ற விதம் – வியாசர், மகாபலி, அனுமான், விபீஷணன், கிருபர், பரசுராமர் ஆகியோர் வரத்தின் மூலம் சிரஞ்சீவிகளானார்கள்; அஸ்வத்தாமன் மட்டுமே சாபத்தின் மூலம் சிரஞ்சீவியானான். இரண்டாவதாக, வாழ்வின் தன்மை – வியாசர் ஞானத்தின் அடையாளமாக, தமது விருப்பப்படி எங்கும் சஞ்சரிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்; அஸ்வத்தாமன் நித்திய துன்பத்துடன் தனிமையில் அலைகிறார்; மகாபலி பாதாளத்தில் ஆட்சி செய்கிறார்; அனுமான் பக்தர்களுடன் இருப்பவர். மூன்றாவதாக, சிறப்பு/விழா – வியாசருக்குக் குரு பூர்ணிமை விழா உள்ளது; அஸ்வத்தாமனுக்கு எந்த விழாவும் இல்லை; மகாபலிக்கு ஒணாம், பலிப்ரதிபதா; அனுமானுக்கு ஹனுமான் ஜெயந்தி. வியாசரின்

சாகாவரம், ஞானத்திற்கான வெகுமதியாகவும், குரு மரபின் அடையாளமாகவும், ஆண்டுதோறும் வழிபடப்படும் சிறப்பையும் பெற்று மற்ற சிரஞ்சீவிகளிடமிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது.

5. சாகாவரத்தின் தத்துவ விளக்கம்

5.1 வியாசர் எனும் பட்டம் – ஞானத்தின் தொடர்ச்சி

வியாசரின் சாகாவரம் பற்றிய மிக முக்கியமான தத்துவம், "வியாசர்" என்பது ஒரு பட்டப் பெயர் என்பதாகும். விஷ்ணு புராணத்தின்படி, ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் விஷ்ணு வியாசராக அவதரித்து, வேதங்களைப் பகுத்தளிக்கிறார். இதுவரை இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றுள்ளனர். இதன் மூலம், ஞானமும் அறமும் காலத்தால் அழியாது, தொடர்ந்து புதிய வடிவங்களில் வெளிப்படும் என்னும் இந்திய மெய்யியலின் அடிப்படைக் கொள்கை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஸ்வாமி விவேகானந்தர், "வியாசர்" என்பது ஒரு தனி நபர் அல்ல; மாறாக, தங்கள் படைப்புகளுக்கு உரிமை கோராமல், அதனை ஞானத்திற்காக அர்ப்பணித்த முனிவர்களின் வழித்தொடர் என்று கருதுகிறார். இந்தக் கருத்து, வியாசரின் சாகாவரத்தை உடலின் நிலைத்தன்மையாக மட்டும் பார்க்காமல், ஞானத்தின் தொடர்ச்சியாகப் பார்க்க வழிவகுக்கிறது.

5.2 குரு மரபின் அழியாத்ன்மை

வியாசர் குரு மரபின் மூலப் புருஷராகக் கருதப்படுகிறார். இவரே "ஆதி குரு" என அழைக்கப்படுகிறார். குரு பூர்ணிமை (வியாச பூர்ணிமை) என்று அழைக்கப்படும் திருவிழா, வியாசரின் பிறந்த நாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நாளில், இந்துக்கள் தங்கள் குருக்களை வணங்கி, அவர்களின் ஞானத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறார்கள்.

"குரு" என்பது வெறும் ஆசிரியர் அல்ல; அவர் ஞானத்தின் வாழ்க்கை முறையே ஆவார். ஒரு ஆசிரியர் கற்பிக்கிறார்; ஒரு குரு வாழ்கிறார். வியாசர் இந்தக் குரு மரபின் முன்னோடியாக விளங்குகிறார். இவரது சாகாவரம், இந்தக் குரு மரபின் தொடர்ச்சியின் அடையாளமாகும்.

5.3 ஞானமே சாகாவரம்

இந்திய மெய்யியலின் படி, சாகாவரம் என்பது உடலின் நிலைத்தன்மையை மட்டும் சுட்டுவதல்ல. உண்மையான சாகாவரம், ஞானத்தின் மூலம் அடையக்கூடியது. தன்னை அறிதல், தனது உண்மையான இயல்பை உணர்தல் ஆகியவையே உண்மையான அழியாத்ன்மையை அளிக்கும். வியாசர் வேதங்களைப் பகுத்து, மகாபாரதம் போன்ற காவியங்களை இயற்றி, ஞானத்தை உலகிற்கு வழங்கினார். இவரது ஞானம் காலத்தால் அழியாதது. இவரது படைப்புகள் இன்றும் மக்களின் மனதில் வாழ்கின்றன. இதுவே அவரது உண்மையான சாகாவரமாகும்.

5.4 வியாசரின் சாகாவரம் – தத்துவக் குறியீடு

வியாசரின் சாகாவரம், ஞானத்தின் மூலம் மரணத்தை வென்றெடுக்கும் மனிதனின் அழியாப் புகழை உணர்த்தும் ஒரு தத்துவக் குறியீடாக விளங்குகிறது. வியாசர் உடலில் இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்பதை விட, அவரது ஞானம் இன்றும் நம்மிடம் உயிருடன் உள்ளது.

அவரது படைப்புகள் இன்றும் நமக்கு வழிகாட்டுகின்றன. அவரது குரு மரபு இன்றும் தொடர்கிறது. இதுவே உண்மையான சாகாவரம்.

படம் 5: வியாசரின் சாகாவரத்தின் தத்துவ அடித்தளங்கள்

மேலுள்ள வரைபடம் வியாசரின் சாகாவரத்தின் மூன்று தத்துவ அடித்தளங்களை விளக்குகிறது. முதலாவதாக, "வியாசர் எனும் பட்டம்" - ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் புதிய வியாசர் அவதரித்து வேதங்களைப் பகுத்தளிக்கிறார்; இதுவரை இருபத்தெட்டு வியாசர்கள் வந்துச் சென்றுள்ளனர்; ஸ்வாமி விவேகானந்தரின் கருத்துப்படி, இது ஞானத்தின் தொடர்ச்சியைக் குறிக்கும் பட்டமாகும். இரண்டாவதாக, "குரு மரபின் அழியாத தன்மை" வியாசர் ஆதி குருவாக (மூலப் புருஷர்) கருதப்படுகிறார்; குரு பூர்ணிமை (வியாச பூர்ணிமை) ஆண்டுதோறும் குருக்களை வணங்கும் நாளாகும்; குரு என்பது ஞானத்தின் வாழ்க்கை முறை. மூன்றாவதாக, "ஞானமே சாகாவரம்" - வேதங்களைப் பகுத்து, மகாபாரதம் இயற்றி, புராணங்களை அருளிய வியாசரின் ஞானம் காலத்தால் அழியாதது; அவரது படைப்புகள் இன்றும் மக்களின் மனதில் வாழ்கின்றன; இதுவே உண்மையான சாகாவரம். இம்மூன்று அடித்தளங்களும் இணைந்து, உடலின் நிலைத்தன்மையல்ல, ஞானத்தின் நிலைத்தன்மையே உண்மையான சாகாவரம் என்னும் தத்துவத்தை நிறுவுகின்றன.

6. வியாசர் - தற்காலச் சமூகத்தில் ஒரு உருவகம்

6.1 குரு பூர்ணிமை - வியாசரின் வருடாந்திர வழிபாடு

ஆடி மாதத்தில் வரும் பூர்ணிமை நாள், வியாச பூர்ணிமை அல்லது குரு பூர்ணிமை என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நாள் வியாசரின் பிறந்த நாளாகவும், அவர் வேதங்களைப் பகுத்த நாளாகவும் கருதப்படுகிறது. இந்த நாளில், இந்துக்கள் தங்கள் குருக்களை வணங்குகிறார்கள். குருவின் மூலமாகவே ஞானம் பெற முடியும் என்பது இந்திய மெய்யியலின் அடிப்படைக் கொள்கை. வியாசர் இந்தக் குரு மரபின் மூலப் புருஷராகக் கருதப்படுகிறார்.

6.2 ஞானத்தின் உருவகம்

தற்காலச் சமூகத்தில், வியாசர் ஞானத்தின் உருவகமாக விளங்குகிறார். வேதங்களைப் பகுத்தளித்து, அவற்றை எளிமையாக்கி, பொது மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைத்ததன் மூலம், ஞானத்தை அனைவருக்கும் எட்டும் வண்ணம் ஆக்கினார். இன்றைய சமூகத்தில், கல்வி, அறிவு, ஞானம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் நிலையில், வியாசரின் வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாக அமைகிறது.

6.3 குரு மரபின் உருவகம்

வியாசர் குரு மரபின் உருவகமாகவும் விளங்குகிறார். "குரு" என்பது வெறும் ஆசிரியர் அல்ல; அவர் ஞானத்தின் வாழ்க்கை முறையே ஆவார். வியாசர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஞானத்தைப் பகிர்ந்தார். மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தமது குடும்பத்தினருக்கும், சமூகத்தினருக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தார். இன்றைய சமூகத்தில், ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதையின் உச்சமாக வியாசர் விளங்குகிறார்.

6.4 நித்திய சத்தியத்தின் உருவகம்

வியாசரின் படைப்புகள் காலத்தால் அழியாதவை. மகாபாரதம், புராணங்கள், வேதங்கள் ஆகியவை இன்றும் இந்திய கலாசாரத்தின் அஸ்திவாரமாக விளங்குகின்றன. இவரது ஞானம் காலத்தால் அழியாதது. எனவே, வியாசர் நித்திய சத்தியத்தின் உருவகமாக விளங்குகிறார். "யுனான்-ஓ-மிஸர்-ஓ-ரோமா, சப் மிட் கயே ஜஹான் சே, அப் தக் மகர் ஹை பாக்கி, நாம்-ஓ-நிஷான் ஹமாரா" (கிரேக்கம், எகிப்து, ரோம் அனைத்தும் அழிந்துபோயின; ஆனால் நம் பெயரும் அடையாளமும் இன்றும் உள்ளன) என்று அல்லாமா இக்பால் கூறிய இந்திய நாகரிகத்தின் அழியாதன்மைக்கு வியாசர் ஒரு சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகிறார்.

படம் 6: வியாசர் – தற்காலச் சமூகத்தில் மூன்று உருவகங்கள்

மேலுள்ள வரைபடம் வியாசரை தற்காலச் சமூகத்தில் மூன்று முக்கிய உருவகங்களாக விளக்குகிறது. முதலாவதாக, ஞானத்தின் உருவகம் – வேதங்களைப் பகுத்தளித்து, ஞானத்தை எளிமையாக்கி, பொது மக்களுக்கு எட்டச் செய்ததன் மூலம், கல்வி, அறிவு, ஞானத்தின்

முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார். இரண்டாவதாக, குரு மரபின் உருவகம் – ஆதி குருவாக (மூலப் புருஷராக) கருதப்படும் வியாசர், குரு பூர்ணிமையில் குருக்களை வணங்கும் நாளின் மையமாக விளங்குகிறார்; "குரு" என்பது ஞானத்தின் வாழ்க்கை முறை என்பதை உணர்த்துகிறார். மூன்றாவதாக, நித்திய சத்தியத்தின் உருவகம் – மகாபாரதம், புராணங்கள், வேதங்கள் போன்ற அவரது படைப்புகள் காலத்தால் அழியாதவை; அல்லாமா இக்பாலின் வரிகளுக்கு இணையாக, கிரேக்கம், எகிப்து, ரோம் போன்ற பழைய நாகரிகங்கள் அழிந்த நிலையிலும், இந்திய ஞானம் வியாசரின் படைப்புகள் வழியாக இன்றும் வாழ்கிறது. இவ்வுருவகங்கள் அனைத்தும் குரு பூர்ணிமை விழாவில் ஒருங்கிணைந்து, வியாசரின் வருடாந்திர வழிபாட்டின் மையமாக அமைகின்றன.

7. முடிவுரை

வியாச மகரிஷியின் கதை இந்து புராணங்களில் மிகவும் ஆழமானதும், தத்துவ ரீதியில் உயர்ந்ததுமான ஒரு கதையாகும். அவரது சாகாவரம் வெறும் அதிசய நிகழ்வு அல்ல; மாறாக, ஞானம், குரு மரபு, அகங்கார நீக்கம், உண்மை ஆகியவற்றின் உச்சகட்ட வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

வியாசரின் சாகாவரம் அஸ்வத்தாமனைப் போன்று சாபமாக அல்லாமல், ஞானத்திற்கான வெகுமதியாக அமைந்தது. "வியாசர்" என்பது ஒரு பட்டப் பெயர்; ஒவ்வொரு த்வாபர யுகத்திலும் புதிய வியாசர் அவதரித்து, வேதங்களைப் பகுத்தளிக்கிறார். இதன் மூலம், ஞானமும் அறமும் காலத்தால் அழியாது, தொடர்ந்து புதிய வடிவங்களில் வெளிப்படும் என்னும் இந்திய மெய்யியலின் அடிப்படைக் கொள்கை உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

தற்காலச் சமூகத்தில், வியாசர் மூன்று முக்கிய உருவகங்களாக விளங்குகிறார். ஒன்று, ஞானத்தின் உருவகம். இரண்டாவது, குரு மரபின் உருவகம். மூன்றாவது, நித்திய சத்தியத்தின் உருவகம். இன்றைய சமூகத்தில் அதிகரித்து வரும் அறிவின் வணிகமயமாக்கல், குரு-சிஷ்ய மரபின் வீழ்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு மாற்றாக, வியாசரின் வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணமாக அமைகிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் குரு பூர்ணிமை விழாவின் போது வியாசர் நினைவு கூறப்படுகிறார். இந்த வருடாந்திர வழிபாட்டின் மூலம், சாகாவரம் என்பது வெறும் உடலின் நிலைத்தன்மை மட்டுமல்ல; மாறாக, மக்கள் மனதில் நிலைத்திருக்கும் ஞானத்தின் அடையாளமாகவும் விளங்குகிறது. வியாசர் இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்பதை விட, அவரது ஞானம் இன்றும் பொருண்மை உடையதாக உள்ளது. ஞானம், குரு, அறம், உண்மை ஆகிய கருத்துகள் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துபவை. வியாசரின் சாகாவரம், ஞானத்தின் மூலம் மரணத்தை வென்றெடுக்கும் மனிதனின் அழியாப் புகழை உணர்த்தும் ஒரு தத்துவக் குறியீடாக விளங்குகிறது.

8. நூற்பட்டியல் (APA பாணி)

1. Advaita-Vedanta.org. (2015). [Advaita-I] Please answer to this. *Advaita Vedanta Archives*. Retrieved from <https://advaita-vedanta.org/archives/advaita-I/2015-October/039563.html>
2. HKT.V. (2013). Great personality comic – Vedavyasa...The literary incarnation of God. *HARE KRSNA TV LIVE*. Retrieved from <https://hktv.in/video/great-personality-comic-vedavyasa-the-literary-incarnation-of-god/>
3. The Spiritual Scientist. (2014). How did a ciranjeevi Ashwatthama fight against the virtuous Pandavas? *The Spiritual Scientist*. Retrieved from <https://www.thespiritualscientist.com/how-did-a-ciranjeevi-ashwatthama-fight-against-the-virtuous-pandavas>
4. Wikipedia Contributors. (2012). Vyasa. *Wikipedia Archive*. Retrieved from <https://wayback.qa-archive-it.org/all/20120224053407/http://en.wikipedia.org/wiki/Vyasa>
5. Wikipedia Contributors. (2024). Vyasa. In *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Vyāsa>
6. The Spiritual Scientist. (2014). How did a ciranjeevi Ashwatthama fight against the virtuous Pandavas? *The Spiritual Scientist*. Retrieved from <https://www.thespiritualscientist.com/how-did-a-ciranjeevi-ashwatthama-fight-against-the-virtuous-pandavas>
7. Wikipedia Contributors. (2024). Chiranjivi. In *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Chiranjivi>
8. Wikipedia Contributors. (2024). Vyasa. In *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Vyāsa>
9. *Advaita-Vedanta.org*. (2015). [Advaita-I] Please answer to this. *Advaita Vedanta Archives*. Retrieved from <https://advaita-vedanta.org/archives/advaita-I/2015-October/039563.html>
10. India Foundation. (2021). True worship is ‘Samarpan’ – Dissolving into the eternal. *Chintan*. Retrieved from <https://chintan.indiafoundation.in/articles/true-worship-is-samarpan-dissolving-into-the-eternal/>

This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).